

ВИСНОВОК

**про наукову новизну, теоретичне та практичне значення дисертації
Інги Олександрівни Мерімеріної на тему «Прокурор як суб'єкт
доказування при обранні, зміні, скасуванні заходів забезпечення
кримінального провадження слідчим суддею, судом», поданої за здобуття
ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право»
за спеціальністю 081 «Право»**

Рецензенти, призначені Вченою радою Національного університету «Одеська юридична академія», а саме: доцент кафедри кримінального процесу, детективної та оперативно-розшукової діяльності НУ «ОЮА» доктор юридичних наук, доцент, Олександр Олександрович Торбас та доцент кафедри кримінального процесу, детективної та оперативно-розшукової діяльності НУ «ОЮА», кандидат юридичних наук, доцент Владлена Костянтинівна Волошина, розглянули дисертацію на наукові публікації, у яких висвітлено основні наукові результати дисертації Інги Олександрівни Мерімеріної, а також за результатами фахового семінару, проведеного 28 жовтня 2021 року.

Обґрунтування вибору теми дослідження. Кримінальне провадження, як відомо, неможливе без застосування у випадках, визначених законом, певних заходів примусу. Інститут кримінального процесуального примусу є необхідним і соціально-обумовленим засобом виконання державою захисту суспільства від злочинних посягань, забезпечення належного кримінального процесуального провадження, нейтралізації протидії розслідуванню. Ці заходи мають державно-владний характер відносин, завжди пов'язані з певними обмеженнями прав і свобод суб'єктів процесу, застосовуються всупереч їх волі та бажанню.

У сучасних умовах суспільних відносин важливу роль у забезпеченні дотримання основоположних прав людини визначає наявність у державі ефективного механізму процесуального врегулювання діяльності органів досудового розслідування. У зв'язку з чим, надважливою є роль прокурора та його повноважень при здійсненні обмежень прав людини при обранні, зміні та скасуванні заходів забезпечення кримінального провадження слідчим суддею, судом. Прокурор наділений повноваженнями як погоджувати клопотання слідчого, дізнавача так і самостійно приймати рішення застосовувати до особи заходи забезпечення кримінального провадження, та у подальшому доказувати їх доцільність та обґрунтованість перед слідчим суддею, судом при розгляді таких клопотань.

Прокурор як суб'єкт доказування при обранні, зміні та скасуванні заходів забезпечення кримінального провадження слідчим суддею, судом має забезпечити не лише законність у діях слідчого, дізнавача, але й визначити обсяг обвинувачення, тому він повинен і зобов'язаний коригувати дії слідчого, дізнавача відповідно до свого бачення предмета та меж і засобів збирання, перевірки доказів у кримінальному провадженні.

Досліджувана тема була предметом вивчення для багатьох науковців, але проблематика участі прокурора у доказування при обранні, зміні та скасування заходів забезпечення кримінального провадження слідчим суддею, судом не мала системного та комплексного вивчення. Зокрема, наукові та практичні аспекти застосування заходів забезпечення кримінального провадження, у тому числі запобіжних заходів, проблематику повноважень прокурора при їх застосуванні, у різні часові періоди досліджували такі науковці, як: О.В. Авраменко, Ю.П. Аленін, В.Г. Гончаренко, Ю.М. Грошевий, І.В. Гловюк, П.М. Гультай, В.А. Завтур, З.З. Зінатулін, О.В. Єні, М.І. Карпенко, В.Г. Клочков, Коріняк, Л.М. Лобойко, В.Т. Малярєнко, Є.І. Макаренко, Ю.Д. Москалюк, О.С. Осадча, А.І. Палюх, І.В. Рогатюк, Н.А. Сотник, В.М. Тертишник, В.Я. Тацій, О.І. Тищенко, В.І. Фаринник, Т.І. Фулей та інші.

Питання введення інституту кримінальних проступків були предметом наукових робіт В.І. Борісова, В.І. Тютюгіна, Л.М. Демидова, М.М. Дмитрука, В.М. Бурдіна, В.О. Тулякова, О.А. Банчука, Ю.М. Грошевого, Ю.В. Городецького, Д.С. Азарова, І.В. Ковтуна, О.В. Керевич, М.Г. Кантока, К.П. Задоя та інших. Однак, більшість цих робіт присвячена категорії кримінальних проступків у контексті доктрини кримінального права, запровадження у законодавство зазначеного поняття та здійснення досудового розслідування кримінальних проступків. Що ж стосується досліджень саме ролі та повноважень прокурора при застосуванні запобіжних заходів у кримінальному провадженні про кримінальні проступки, така проблематика не досліджувалась.

Стан опрацювання проблематики інституту оскарження в кримінальному провадженні здійснювався у наукових працях таких вчених, як Ю.П. Аленіна, І.В. Басистої, Н.Р. Бобечко, О.В. Винокурова, І.В. Гловюк, Т.Г. Ільєвої, Д.І. Клепкою, В.О. Попелюшко, М.М. Ольховської, М.Є. Савенко, В.І. Сліпченко, А.Р. Туманянц, Т.Г. Фоміної, С.Л. Шаренко, О.Г. Шило, Д.О. Шумейко та ін. Водночас залишилися питання проблематики, які потребують наукового осмислення, а саме роль прокурора при оскарженні прийнятих судом рішень про застосування заходів забезпечення кримінального провадження.

Окремі аспекти застосування запобіжних заходів до неповнолітніх осіб та окремих заходів забезпечення кримінального провадження у своїх працях висвітлювали О.Ф. Вакуленко, Ю.В. Гошовська, М.І. Карпенко, О.В. Керевич, М.В. Лиманська, І.В. Ольшанецький, В.О. Січко, В.В. Романюк, Г. Щербаківа, Т.Г. Фоміна та ін. Однак, у більшості з них вивчались питання різновидів заходів забезпечення кримінального провадження, які застосовуються до неповнолітніх, особливості обрання запобіжних заходів, у зв'язку з чим потребує розкриття та додаткового вивчення питання, які повноваження при застосуванні заходів забезпечення кримінального провадження має безпосередньо прокурор в світлі змін та вимог сучасності, які межі кримінального процесуального доказування під час прийняття таких процесуальних рішень.

Водночас комплексне наукове дослідження проблематики здійснення прокурором доказування при обранні, зміні, скасуванні заходів забезпечення кримінального провадження слідчим суддею, судом не здійснювалось.

Наведені обставини зумовили вибір теми, структуру та зміст дисертаційної роботи.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами, грантами.

Дисертаційне дослідження виконане в межах плану науково-дослідної роботи кафедри кримінального процесу Національного університету «Одеська юридична академія» «Динаміка кримінального процесуального законодавства України: досвід та перспективи» на 2016-2020 роки як складової плану науково-дослідної роботи Національного університету «Одеська юридична академія» «Стратегія інтеграційного розвитку України: правовий та культурний вимір» на 2016-2020 роки (ДРН 011U0184). Тему дисертації затверджено на засіданні вченої ради Національного університету «Одеська юридична академія» (протокол №2 від 24.10.2017).

Мета і завдання дослідження. Відповідно до встановленого об'єкта (правовідносини, що виникають при обранні, зміні, скасування заходів забезпечення кримінального провадження слідчим суддею, судом) і предмета дисертації (повноваження прокурора при обранні, зміні, скасування заходів забезпечення кримінального провадження слідчим суддею, судом), її метою є визначення особливостей повноважень прокурора при обранні, зміні та скасування заходів забезпечення кримінального провадження; внесення науково обґрунтованих пропозицій щодо удосконалення кримінального процесуального законодавства у цій сфері.

Для досягнення поставленої мети у дисертації вирішувалися такі завдання:

визначити загальну характеристику, види та порядок застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

визначити статус прокурора при обранні, зміні та скасування заходів забезпечення кримінального провадження, окреслити повноваження прокурора у цій сфері;

охарактеризувати особливості нагляду прокурора при здійсненні обліку заходів забезпечення кримінального провадження в Єдиному реєстрі досудових розслідувань;

охарактеризувати прокурора як суб'єкта доказування при обранні, зміні та скасування заходів забезпечення кримінального провадження;

з'ясувати роль прокурора в доказуванні обставин при обранні запобіжних заходів під час досудового розслідування;

розкрити особливості реалізації прокурором повноважень при застосуванні запобіжних заходів у кримінальному провадженні про кримінальні проступки;

з'ясувати особливості вивчення прокурором законності та обґрунтованості прийняття слідчим суддею рішень про обрання, зміну, скасування заходів забезпечення кримінального провадження;

визначити особливості повноважень прокурора при обранні, продовження, зміні та скасування заходів забезпечення кримінального провадження на стадії підготовчого провадження та під час судового розгляду;

встановити особливості здійснення доказування прокурором при обранні, зміні та скасуванні заходів забезпечення кримінального провадження щодо неповнолітніх та неосудних осіб;

сформулювати науково обґрунтовані пропозиції щодо удосконалення кримінального процесуального законодавства України стосовно нормативного регулювання повноважень прокурора при обранні, зміні та скасування заходів забезпечення кримінального провадження.

Методи дослідження. Методологічним підґрунтям дослідження є сукупність філософських, загальнонаукових (аналіз і синтез; індукція і дедукція; моделювання; абстрагування і конкретизація) та спеціальних методів наукового пізнання: діалектичний метод (для визначення ключових понять дослідження, зокрема «запобіжні заходи», «заходи забезпечення кримінального провадження», «повноваження прокурора») (підрозділи 1.1, 1.2); функціональний метод (розкрито роль та функціональну спрямованість повноважень прокурора при обранні, зміні та скасуванні заходів забезпечення кримінального провадження) (підрозділи 1.2, 1.3, 2.1); формально-юридичний метод (під час дослідження відповідних положень Конституції України, міжнародно-правових актів, кримінального процесуального законодавства України, підзаконних нормативно-правових актів, рішень Європейського суду з прав людини) (підрозділи 1.1-1.3, 2.1-2.4, 3.1-3.2); системний метод та метод системно-структурного аналізу (для визначення системи повноважень прокурора у ході досудового розслідування та у судових стадіях) (підрозділи 2.1, 2.2, 2.3, 3.1); логіко-нормативний метод (сформульовано конкретні пропозиції щодо удосконалення кримінального процесуального законодавства під час розгляду та вирішення клопотань про застосування ЗЗКП) (підрозділи 1.2, 1.3, 2.1, 2.3, 2.4, 3.1, 3.2).

Достовірність та обґрунтованість здійсненого дослідження підтверджується *емпіричною базою*, яку складають: рішення ЄСПЛ, рішення Конституційного суду, узагальнення судової практики ВССУ, ухвали слідчих суддів, розміщені у Єдиному реєстрі судових рішень (2014-2020 р.р.), власний досвід роботи автора як прокурора.

Нормативну основу наукового дослідження становлять Конституція України, міжнародно-правові акти, акти кримінального процесуального законодавства України, постанови Пленуму та інформаційні листи Верховного суду, накази Генерального прокурора, Рекомендації Комітету Міністрів Ради Європи, практики ЄСПЛ.

Теоретичну основу дисертаційного дослідження становлять наукові праці вітчизняних та закордонних вчених з теорії права, кримінального та кримінального процесуального права.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, в тому, що дисертація є першим у вітчизняній науці кримінального процесуального

права спеціальним комплексним дослідженням повноважень прокурора як суб'єкта доказування при обранні, зміні та скасування заходів забезпечення кримінального провадження слідчим суддею, судом.

У межах здійсненого дослідження одержано такі результати, що мають наукову новизну:

уперше:

науково обґрунтовано доцільність узагальнення всіх запобіжних заходів в ст. 176 КПК, зокрема тих, що можуть застосовуватись до неповнолітніх – передання неповнолітнього підозрюваного чи обвинуваченого під нагляд та поміщення у приймальник-розподільних для дітей;

доведено, що до особи не може бути застосовано декілька запобіжних заходів одночасно, в той же час може бути застосовано декілька ЗЗКП;

запропоновано визначити в ст. 36 КПК конкретне повноваження прокурора щодо нагляду за додержанням законів під час обрання, зміні та скасування ЗЗКП;

доведено, що прокурором має здійснюватися належна перевірка клопотання слідчого або його складання у відповідності до вимог КПК України, обґрунтування необхідності зміни запобіжного заходу та неможливості запобігання ризикам, передбаченим ст. 177 КПК України, особливо якщо це стосується саме зміни на більш суворий запобіжний захід;

удосконалено:

наукові положення, що стосуються повноважень прокурора при обранні, зміні та скасування ЗЗКП, серед яких виокремлено самостійне ініціювання ЗЗКП шляхом подання клопотання; погодження або відмова у погодженні відповідного клопотання слідчого; участь у судовому засіданні щодо його розгляду; виконання ухвал слідчого судді, суду про застосування деяких ЗЗКП; апеляційне оскарження рішень слідчого судді за наявності підстав;

наукові підходи щодо необхідності уточнення чи входить час затримання особи у загальний час затримання її як підозрюваної у кримінальному провадженні;

обґрунтування позиції щодо зазначення в ухвалі про надання дозволу на затримання з метою приводу особи відповідного строку закінчення дії такої ухвали;

обґрунтування законодавчого регулювання при обранні, зміні та скасуванні запобіжних заходів у ході досудового розслідування кримінальних проступків та щодо окремих категорій осіб, а саме неповнолітніх та неосудних осіб;

теоретичні підходи щодо особливостей доказування під час судового провадження, зокрема необхідності передбачення окремою нормою повноважень прокурора у підготовчому судовому провадженні та судовому розгляді;

обґрунтування удосконалення процедури оскарження прокурором в апеляційному порядку (зокрема, через закріплення у КПК повноважень щодо

оскарження (1) ухвал слідчого судді про арешт майна, відмову у ньому, повне або часткове скасування арешту майна, зняття арешту з майна, про повернення тимчасово вилучених речей і документів, застосування запобіжного заходу у вигляді особистого зобов'язання або відмову в його застосуванні, застосування запобіжного заходу у вигляді особистої поруки, застосування запобіжного заходу у вигляді передання неповнолітнього підозрюваного чи обвинуваченого під нагляд батьків, опікунів, піклувальників або адміністрації дитячої установи або відмову в його застосуванні; (2) рішення суду, прийнятого під час підготовчого судового засідання з питань щодо обрання, зміни чи скасування заходів забезпечення кримінального провадження, у тому числі запобіжного заходу, обраного стосовно обвинуваченого);

набуло подальшого розвитку:

доцільність доповнення положень ст. 131 КПК нормою щодо необхідності внесення до ЄРДР відомостей про обрання, зміну, продовження та скасування ЗЗКП;

наукові положення щодо доцільності внесення вимоги щодо усунення порушень обліку в ЄРДР даних про ЗЗ та ЗЗКП на виконання вимог ч. 1 ст. 36 КПК;

запропоновано виключити умову при якій можливо здійснити затримання «безпосередньо після вчинення злочину»;

запропоновано викладення в новій редакції положень статей щодо таких запобіжних заходів як особисте зобов'язання, особиста порука, а також доцільності застосування таких ЗЗ за рішенням прокурора.

Практичне значення одержаних результатів. Викладені в дисертації висновки і пропозиції можуть бути використані у:

науково-дослідній роботі – для подальшого наукового дослідження доказування при застосуванні ЗЗКП, повноважень прокурора у кримінальному провадженні;

правотворчій діяльності – для удосконалення нормативного регулювання повноважень прокурора при обранні, зміні та скасування заходів забезпечення кримінального провадження слідчим суддею, судом;

правозастосовній діяльності – для забезпечення ефективної реалізації повноважень прокурора обранні, зміні та скасування заходів забезпечення кримінального провадження;

навчальному процесі – при викладанні навчальної дисципліни «Кримінальний процес», спеціальних курсів «Теорія доказів у кримінальному провадженні», «Сторона обвинувачення у кримінальному провадженні», «Заходи забезпечення кримінального провадження», «Проблеми вдосконалення кримінального процесуального законодавства», «Судове провадження» «Використання інформаційних технологій в кримінальному провадженні», для підготовки відповідних розділів підручників, навчальних посібників і методичних рекомендацій.

Апробація результатів дослідження. Дисертацію обговорено та схвалено на фаховому семінарі кафедри кримінального процесу, детективної

та оперативно-розшукової діяльності Національного університету «Одеська юридична академія». Основні положення, висновки, пропозиції дисертаційної роботи доповідалися автором і обговорювалися на міжнародних науково-практичних конференціях: Всеукраїнській науковій конференції «Верховенство права очима правників-початківців» (м. Одеса, 18 листопада 2017 р.), III дистанційній конференції «Криміналістичні та кримінальні-процесуальні засоби оптимізації досудового розслідування» (м. Одеса, 11 грудня 2017 р.), міжнародній науково-практичній конференції «Правові та інституційні механізми забезпечення розвитку України в умовах Європейської інтеграції» (м. Одеса, 18 травня 2018 р.), VIII Всеукраїнському науково-практичному семінарі «Теоретичні та практичні проблеми розвитку кримінального права і процесу» (м. Івано-Франківськ, 06 грудня 2019 р.), міжнародній науково-практичній конференції «Правове життя сучасної України» (м. Одеса, 15 травня 2020 р.), міжнародній науково-практичній конференції «Проблеми вдосконалення правового забезпечення прав та основних свобод людини і громадянина». (м. Запоріжжя, 26-27 червня 2020 р.), міжнародній науково-практичній конференції «Актуальні питання розвитку правової держави в умовах сучасного становлення громадянського суспільства в Україні» (м. Харків, 26-27 червня 2020 р.), міжнародній науково-практичній конференції «Актуальні проблеми реформування кримінальної юстиції». (м. Одеса, 11-12 червня 2021 р.).

Публікації. Результати дослідження, сформульовані в дисертації, відображено в 16 наукових публікаціях, серед яких 4 наукових статті у вітчизняних виданнях, включених МОН України до переліку фахових видань, 1 статті у колективній монографії, 1 наукова стаття у зарубіжному науковому правовому виданні іншої держави, які входять до Організації економічного співробітництва та розвитку та/або Європейського Союзу, 1 публікації, в якій додатково висвітлено результати дисертації. Додатково положення дослідження відображено у 9 тезах виступів на всеукраїнських та міжнародних.

Список публікацій здобувача за темою дисертації та відомості про апробацію матеріалів дисертації:

Наукові статті, у яких опубліковано основні результати дисертаційного дослідження:

1. Завертайло І. О. Проблемні аспекти застосування норм КПК України в практичній діяльності при обранні запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою та постановлення ухвали про дозвіл на затримання з метою приводу. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Право.* 2015. Випуск 34 (3). С. 79-83.

2. Завертайло І. О. Нормативне регулювання повноважень прокурора при обранні, продовженні, зміні та скасуванні заходів забезпечення

кримінального провадження в суді першої інстанції. Журнал східноєвропейського права. 2019. № 64. С. 160-169.

3. Завертайло І. О. Повноваження прокурора під час застосування запобіжних заходів у кримінальному провадженні про кримінальні проступки. *Visegrad Journal on Human Rights*. 2020. № 3. Vol. 1. P. 128-132.

4. Мерімеріна І. О. Реалізація повноважень прокурора при застосуванні заходів забезпечення кримінального провадження щодо неповнолітніх осіб. *Підприємництво, господарство і право*. 2021. № 5. С. 228-234.

5. Мерімеріна І.О. Перевірка прокурором законності та обґрунтованості прийнятих слідчим суддею рішень про застосування заходів забезпечення кримінального провадження. *Науковий вісник УжНУ. Серія : Право*. 2021. № 64. С. 341-345.

Список публікацій здобувача, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації та додатково відображають її наукові результати

6. Завертайло І. О. Процесуальні порушення під час складання обвинувального акта і підстави повернення його судом для усунення недоліків, в тому числі з угодою (погляд практичного працівника). *Вісник Академії митної справи. Серія : Право*. 2015. № 1 (14). С. 127-133.

7. Завертайло І. О. Роль прокурора в доказуванні обставин під час затримання підозрюваного та обрання запобіжних заходів під час досудового розслідування. *Кримінальний процесуальний кодекс 2012 року: ідеологія та практика правозастосування: колективна монографія / за заг. ред. Ю. П. Аленіна; відпов. за вип. І. В. Гловюк*. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2018. С. 551-573.

8. Завертайло І. О. Повноваження прокурора при застосуванні заходів забезпечення кримінального провадження. *Верховенство права очима правників-початківців : матеріали Всеукр. наук. конф., 18 листопада 2017 року*. Т. 1. Одеса, 2017. С. 246-248.

9. Завертайло І. О. Здійснення прокурором доказування при обранні деяких заходів забезпечення кримінального провадження. *Криміналістичні та кримінальні-процесуальні засоби оптимізації досудового розслідування : матер. III дистанц. конф., 11 грудня 2017 року*. Одеса, 2017. Т.1. С. 218-222.

10. Завертайло І. О. Оскарження розміру застави, визначеної судом при обранні запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою. *Правові та інституційні механізми забезпечення розвитку України в умовах Європейської інтеграції : матеріали міжнар. наук.-практ. конф., 18 травня 2018 року*. Одеса, 2018. Т. 2. С. 344-347.

11. Завертайло І. О. Нагляд прокурора при обліку заходів забезпечення кримінального провадження в Єдиному реєстрі досудових розслідувань. *Порівняльно-аналітичне право*. 2019. № 4. С. 332-335.

12. Завертайло І. О. Припинення дії запобіжних заходів за КПК України. *Теоретичні та практичні проблеми розвитку кримінального права і процесу : матеріали VIII Всеукр. наук.-практ. семін. 06 грудня 2019 року*.

Івано-Франківськ : редакційно-видавничий відділ Університету Короля Данила, 2019. С. 23-26.

13. Завертайло І.О. Деякі аспекти прокурорського нагляду при застосуванні запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою для забезпечення видачі особи (екстрадиційний арешт). *Правове життя сучасної України* : матер. міжнар.наук.-практ. конфер., 15 травня 2020 року. Одеса, 2020. Т. 3. С. 281-284.

14. Завертайло І. О. Щодо здійснення виклику слідчим, прокурором та судового виклику у кримінальному провадженні. *Проблеми вдосконалення правового забезпечення прав та основних свобод людини і громадянина* : матер. міжнар. наук.-практ. конфер., 26-27 червня 2020 року. Запоріжжя : Запорізька міська громадська організація «Істина», 2020. С. 132-136.

15. Завертайло І.О. Про окремі аспекти звернення до слідчого судді, суду з клопотанням про тимчасовий доступ до речей і документів. *Актуальні питання розвитку правової держави в умовах сучасного становлення громадянського суспільства в Україні* : матер. міжнар. наук.-практ. конфер., 26-27 червня 2020 року. Харків : ГО «Асоціація аспірантів-юристів», 2020. С. 78-81.

16. Мерімеріна І.О. Прокурор як суб'єкт доказування при зміні запобіжних заходів. *Актуальні проблеми реформування кримінальної юстиції* : матер. міжнар. наук.-практ. конфер., 11-12 червня 2021 року. Одеса : Міжнародний гуманітарний університет, 2021. С. 53-56.

Характеристика особистості здобувача. І.О. Мерімеріна має вищу юридичну освіту. У 2012 році закінчила Національний університет «Одеська юридична академія», отримала диплом магістра за спеціальністю «Правознавство». У 2017 році вступила до аспірантури Національного університету «Одеська юридична академія», в 2021 році закінчила навчання в аспірантурі Національного університету «Одеська юридична академія». З 2017 року працює на посаді начальника відділу ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань та інформаційно-аналітичної роботи Одеської обласної прокуратури. Володіє українською, російською, англійською мовами. Має 16 публікацій з проблематики дисертації.

Особистий внесок дисертанта. Дисертаційна робота є власним авторським дослідженням, у якому наукові положення, висновки та пропозиції обґрунтовано самостійно в результаті опрацювання значної кількості джерел монографічного, нормативно-правового, правозастосовного характеру, в тому числі судової практики та зарубіжного досвіду.

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація написана сучасною науковою мовою, стиль викладання відповідає прийнятному у науковій літературі й забезпечує легкість та доступність сприйняття наукових положень, висновків і рекомендацій дисертаційного дослідження.

Відповідність дисертації вимогам Тимчасового порядку присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06.03.2019 р. № 167.

Дисертація відповідає вимогам п.п. 9-12 Тимчасового порядку присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06.03.2019 р. № 167 (зі змінами від 09.06.2021 р. № 608).

Загальний висновок. Враховуючи викладене вважаємо, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Інги Олександрівни Мерімеріної на тему «Прокурор як суб'єкт доказування при обранні, зміні, скасуванні заходів забезпечення кримінального провадження слідчим суддею, судом», відповідає спеціальності 081 «Право», вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261 (зі змінами від 03.04.2019 р., № 283), Вимогам до оформлення дисертації, затвердженими наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 р. № 40 (зі змінами від 31.05.2019 р. № 759) та пп 9-12 Тимчасового порядку присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 року № 167 (зі змінами) та рекомендується до захисту на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право».

У результаті відкритого голосування учасники засідання фахового семінару в кількості 12 осіб подали голоси «за». Ніхто із учасників фахового семінару не проголосував «проти» рекомендації дисертаційної роботи І.О. Мерімеріної до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді.

УХВАЛИЛИ:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації І.О. Мерімеріної на тему «Прокурор як суб'єкт доказування при обранні, зміні, скасуванні заходів забезпечення кримінального провадження слідчим суддею, судом», представленої на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Інги Олександрівни Мерімеріної відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами і доповненнями від 03 квітня 2019 року № 283), п. 10 Тимчасового порядку присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 року № 167 (зі змінами).

3. Рекомендувати дисертацію Інги Олександрівни Мерімеріної на тему «Прокурор як суб'єкт доказування при обранні, зміні, скасуванні заходів

забезпечення кримінального провадження слідчим суддею, судом» до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Результати голосування присутніх на засіданні докторів та кандидатів наук за профілем поданої на розгляд дисертації: за – 12; проти – немає; утримались – немає.

Рецензент –

**доктор юридичних наук, доцент
доцент кафедри кримінального процесу,
детективної та оперативно-розшукової
діяльності Національного університету
«Одеська юридична академія»**

Олександр ТОРБАС

Рецензент –

**кандидат юридичних наук, доцент
доцент кафедри кримінального процесу,
детективної та оперативно-розшукової
діяльності Національного університету
«Одеська юридична академія»**

Владлена ВОЛОШИНА